

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA PREȘEDINTELUI CURȚII

3 martie 2022 *

„Intervenție – Articolul 40 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene – Cerere formulată de Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate – Interes în soluționarea litigiului – Admitere”

În cauza C-551/21,

având ca obiect o acțiune în anulare formulată în temeiul articolului 263 TFUE, introdusă la 7 septembrie 2021,

Comisia Europeană, reprezentată de A. Bouquet, B. Hofstätter, T. Ramopoulos și A. Stobiecka-Kuik, în calitate de agenți,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de A. Antoniadis, F. Naert și B. Driessen, în calitate de agenți,

pârât,

susținut de:

Republica Cehă, reprezentată de M. Smolek, O. Šváb, J. Vlácil și K. Najmanová, în calitate de agenți,

Republica Franceză, reprezentată de A.-L. Desjonquères și J.-L. Carré, în calitate de agenți,

Ungaria, reprezentată de M. Z. Fehér și K. Szíjjártó, în calitate de agenți,

Regatul Țărilor de Jos, reprezentat de M. K. Bulterman și J. Langer, în calitate de agenți,

Republica Portugheză, reprezentată de M. Pimenta, P. Barros da Costa și J. Ramos, în calitate de agenți,

interveniente,

PREȘEDINTELE CURȚII,

* Limba de procedură: engleza.

având în vedere propunerea domnului C. Lycourgos, judecător raportor,

după ascultarea avocatei generale, doamna J. Kokott,

dă prezenta

Ordonanță

- 1 Prin cererea introductivă, Comisia Europeană solicită anularea articolului 2 din Decizia (UE) 2021/1117 a Consiliului din 28 iunie 2021 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Protocolului de punere în aplicare a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Republica Gaboneză și Comunitatea Europeană (2021-2026) (JO 2021, L 242, p. 3) și a desemnării de către Consiliul Uniunii Europene, prin intermediul președintelui său și pe baza acestei dispoziții, a ambasadorului Portugaliei ca persoană împuternicită să semneze acest protocol.
- 2 În susținerea acestei acțiuni în anulare, Comisia afirmă printre altele că practica Consiliului ce constă în a desemna, prin intermediul președintelui său, persoana împuternicită să semneze un acord internațional în numele Uniunii Europene aduce atingere prerogativei Comisiei, conferită la articolul 17 alineatul (1) TUE, de a asigura, în domeniile care nu țin de politica externă și de securitate comună (PESC), reprezentarea externă a Uniunii.
- 3 Prin înscrisul depus la grefa Curții la 6 ianuarie 2022, Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (denumit în continuare „Înalțul Reprezentant”) a solicitat, în temeiul articolului 40 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și al articolului 130 din Regulamentul de procedură al Curții, să intervină în litigiu în susținerea concluziilor Comisiei.
- 4 În susținerea cererii sale de intervenție, Înalțul Reprezentant arată, cu titlu principal, că face parte dintre „instituțiile Uniunii”, în sensul articolului 40 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și, cu titlu subsidiar, că trebuie să fie considerat ca fiind un „organ”, un „oficiu” sau o „agenție” a Uniunii, în sensul articolului 40 al doilea paragraf din acest statut, și ca având un „interes în soluționarea litigiului”, în sensul acestei dispoziții. În această privință, Înalțul Reprezentant arată că aprecierile ce vor fi efectuate de Curte în hotărârea care urmează să fie pronunțată cu privire la prerogativa invocată de Comisie se vor aplica, *mutatis mutandis*, prerogativei analoage pe care o deține în temeiul articolului 27 alineatul (2) TUE în domeniul PESC.
- 5 Prin înscrisul depus la grefa Curții la 13 ianuarie 2022, Comisia a solicitat admiterea acestei cereri de intervenție.
- 6 Prin înscrisul depus la grefa Curții la 21 ianuarie 2022, Consiliul a solicitat respingerea cererii de intervenție menționate.
- 7 Consiliul consideră că Înalțul Reprezentant nu este o „instituție a Uniunii”, în sensul articolului 40 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, și că, în pofida faptului că Înalțul Reprezentant ar trebui să fie considerat ca făcând parte din domeniul de aplicare al noțiunii de „organ, oficiu sau agenție a Uniunii”, în sensul articolului 40 al doilea paragraf din acest statut, el nu dovedește că are un „interes în soluționarea litigiului”, în sensul acestei din urmă dispoziții.

- 8 Consiliul susține, mai precis, că, în speță, litigiul nu privește PESC și că, prin urmare, soluția care îi va fi dată de Curte nu poate afecta situația juridică a Înalțului Reprezentant. Situația acestuia din urmă în raport cu cea a Consiliului ar fi, în plus, diferită de cea a Comisiei. În această privință, Consiliul susține că Înalțul Reprezentant prezidează, în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) TUE, Consiliul Afaceri Externe și că, prin urmare, poate desemna el însuși persoana împuternicită să încheie un acord internațional în domeniul PESC. Astfel, situația juridică a Înalțului Reprezentant ar fi diferită de cea în care se află Comisia atunci când, precum în cazul de față, se încheie un acord internațional într-o materie care nu intră în domeniul PESC.

Cu privire la cererea de intervenție

- 9 Articolul 40 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene prevede că statele membre și instituțiile Uniunii pot interveni în litigiile supuse Curții.
- 10 Instituțiile Uniunii, în sensul acestei dispoziții, nu sunt decât cele enumerate în mod limitativ la articolul 13 alineatul (1) TUE (Ordonanța președintelui Curții din 29 iulie 2019, Comisia și Consiliul/Careras Sequeros și alții, C-119/19 P, nepublicată, EU:C:2019:658, punctul 6, precum și jurisprudența citată).
- 11 În consecință, întrucât nu figurează pe lista de la articolul 13 alineatul (1) TUE, Înalțul Reprezentant nu poate fi calificat drept „instituție a Uniunii”. Prin urmare, el nu se poate prevala de o astfel de calitate pentru a revendica dreptul de a interveni în prezenta cauză (Ordonanța președintelui Curții din 29 iulie 2019, Comisia și Consiliul/Careras Sequeros și alții, C-119/19 P, nepublicată, EU:C:2019:658, punctul 7, precum și jurisprudența citată).
- 12 În aceste condiții, trebuie să se verifice dacă, în speță, Înalțul Reprezentant poate fi autorizat să intervină în litigiu, în susținerea concluziilor Comisiei, în aplicarea articolului 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, astfel cum susține cu titlu subsidiar.
- 13 În conformitate cu articolul 40 al doilea paragraf prima teză din acest statut, dreptul de a interveni într-un litigiu supus Curții aparține „organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, precum și oricărei alte persoane”, în cazul în care pot dovedi faptul că au un „interes în soluționarea litigiului”. A doua teză a acestui al doilea paragraf exclude intervenția „persoanelor fizice și juridice” în litigiile dintre statele membre, dintre instituțiile Uniunii sau dintre statele membre, pe de o parte, și instituțiile Uniunii, pe de altă parte. Pe baza modului de redactare și a economiei acestei dispoziții, trebuie să se considere că o asemenea excludere nu se aplică „organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii” (Ordonanța președintelui Curții din 17 septembrie 2021, Parlamentul/Comisia, C-144/21, EU:C:2021:757, punctele 6-8).
- 14 Având în vedere mandatul - intrinsec legat de funcționarea Uniunii - cu care este investit Înalțul Reprezentant în temeiul articolului 27 TUE și în special faptul că, deși este susținut de Serviciul European pentru Acțiune Externă (SEAE), în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) TUE, el este distinct din punct de vedere juridic de acesta, Înalțul Reprezentant trebuie să fie asimilat „organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii” în scopul aplicării articolului 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene. În consecință, ținând seama de jurisprudența amintită la punctul precedent, Înalțul Reprezentant poate interveni în litigiul dintre Comisie și Consiliu, cu condiția să dovedească faptul că are un „interes în soluționarea litigiului”.

- 15 În ceea ce privește existența unui asemenea interes, trebuie amintit că noțiunea de „interes în soluționarea litigiului”, în sensul articolului 40 al doilea paragraf, trebuie înțeleasă ca fiind un interes direct și actual pentru soarta rezervată concluziilor formulate, iar nu ca un interes în raport cu motivele sau cu argumentele invocate. Astfel, termenii „soluționarea litigiului” fac trimitere la decizia finală solicitată, așa cum ar fi aceasta enunțată în dispozitivul hotărârii ce urmează să fie pronunțată (Ordonanța președintelui Curții din 17 septembrie 2021, Parlamentul/Comisia, C-144/21, EU:C:2021:757, punctul 10).
- 16 Referitor la cererile de intervenție ale organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, această condiție privind existența unui interes direct și actual trebuie aplicată într-un mod care să reflecte natura specifică a mandatului pe care un astfel de solicitant este chemat să îl execute în temeiul dreptului Uniunii (a se vedea în acest sens Ordonanța președintelui Curții din 17 septembrie 2021, Parlamentul/Comisia, C-144/21, EU:C:2021:757, punctele 11 și 12).
- 17 În speță, este important de remarcat faptul că articolul 27 alineatul (2) TUE investeste Înalțul Reprezentant cu mandatul de a reprezenta Uniunea în chestiuni referitoare la PESC.
- 18 În ceea ce o privește, Comisia asigură reprezentarea externă a Uniunii cu excepția PESC și a altor cazuri prevăzute în tratate, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) a șasea teză TUE.
- 19 În speță, litigiul se referă în special la aspectul dacă misiunea de a asigura reprezentarea externă a Uniunii, menționată la articolul 17 alineatul (1) a șasea teză TUE, implică faptul că îi revine Comisiei, iar nu președintelui Consiliului, prerogativa de a desemna, în vederea încheierii unui acord internațional în numele Uniunii, persoana împuternicită să semneze acest acord.
- 20 Aprecierea de către Curte a acestei chestiuni de drept instituțional nu numai că va determina soluționarea litigiului în speță, ci va avea și o influență decisivă, *mutatis mutandis*, asupra alegerii procedurii urmate și asupra competențelor exercitate de Înalțul Reprezentant atunci când va fi semnat un acord internațional în domeniul PESC. Astfel, asemenea Comisiei în materiile situate în afara PESC, Înalțul Reprezentant este investit, în materiile care țin de PESC, cu mandatul de a asigura reprezentarea Uniunii.
- 21 Este adevărat că, în speță, Înalțul Reprezentant își întemeiază interesul în soluționarea litigiului pe prerogativa analoagă referitoare la reprezentarea Uniunii pe care o deține în materie de PESC, în temeiul articolului 27 alineatul (2) TUE, în raport cu prerogativa pe care Comisia o deține, în temeiul articolului 17 alineatul (1) TUE, pentru a reprezenta Uniunea în domenii care nu țin de PESC, în condițiile în care numai această din urmă prerogativă este în discuție în prezenta cauză. Trebuie subliniat însă că acest interes al Înalțului Reprezentant în soluționarea litigiului nu se bazează pe faptul că el s-ar afla în aceeași situație ca și Comisia în unu sau mai multe cazuri similare, ci, după cum s-a constatat la punctul anterior, pe faptul că soluționarea litigiului în speță va determina întinderea rolului său și a competențelor pe care le deține în temeiul dreptului primar în ceea ce privește semnarea oricărui acord internațional încheiat de Uniune în domeniul PESC.
- 22 Ținând seama de această întindere generală a interesului invocat de Înalțul Reprezentant, precum și de faptul că acesta din urmă este, în principiu, singura persoană sau entitate care îl poate invoca, acest interes trebuie să fie calificat drept „direct” și „actual”.

- 23 Interesul direct și actual pe care soluționarea litigiului în speță l-ar putea prezenta pentru Înalțul Reprezentant nu este infirmat de împrejurarea, invocată de Consiliu, că Înalțul Reprezentant prezidează Consiliul Afaceri Externe în temeiul articolului 27 alineatul (1) TUE. În această privință, este suficient să se arate, pe de o parte, că, așa cum a precizat Consiliul, deciziile de autorizare a semnării unui acord internațional în domeniul PESC nu sunt întotdeauna luate de Consiliul Afaceri Externe și, pe de altă parte, că, independent de rolul precis jucat de Înalțul Reprezentant în cadrul încheierii unui astfel de acord internațional, clarificările efectuate de Curte pe plan juridic în ceea ce privește întinderea misiunii de reprezentare prevăzute la articolul 17 alineatul (1) TUE sunt susceptibile să precizeze întinderea mandatului de reprezentare prevăzut la articolul 27 alineatul (2) TUE.
- 24 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, în conformitate cu articolul 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și cu articolul 131 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, cererea de intervenție a Înalțului Reprezentant în susținerea concluziilor Comisiei trebuie admisă.

Cu privire la drepturile procedurale ale intervenientului

- 25 Având în vedere că cererea de intervenție este admisă, Înalțului Reprezentant i se vor comunica, în aplicarea articolului 131 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, toate actele de procedură notificate părților.
- 26 Ținând seama de faptul că această cerere a fost depusă în termenul de șase săptămâni prevăzut la articolul 130 din Regulamentul de procedură, Înalțul Reprezentant va putea, în conformitate cu articolul 132 alineatul (1) din acest regulament de procedură, să depună un memoriu în intervenție în termen de o lună de la comunicarea prevăzută la punctul anterior.
- 27 În sfârșit, Înalțul Reprezentant va putea prezenta observații orale în cazul în care se va organiza o ședință de audiere a pledoariilor.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 28 Potrivit articolului 137 din Regulamentul de procedură, în hotărârea sau în ordonanța prin care se finalizează judecata se dispune cu privire la cheltuielile de judecată.
- 29 În speță, având în vedere că cererea de intervenție a Înalțului Reprezentant este admisă, cererea privind cheltuielile de judecată aferente intervenției acestuia se va judeca odată cu fondul.

Pentru aceste motive, președintele Curții dispune:

- 1) **Admite cererea de intervenție a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate în cauza C-551/21 în susținerea concluziilor Comisiei Europene.**
- 2) **Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate îi vor fi notificate, prin grija grefierului, copii ale tuturor actelor de procedură.**
- 3) **Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate îi va fi stabilit un termen pentru depunerea unui memoriu în intervenție.**

- 4) Cererea privind cheltuielile de judecată legate de intervenția Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate se va judeca odată cu fondul.**

Semnături